

Van individuele casus naar algemene basis. Hoe kunnen studenten met een jeugdzorg achtergrond het beste ondersteund worden bij de transitie naar het hoger onderwijs?

Een scoping literatuurreview.

Student: Tim Terpstra
Studentnummer: S4535839
Begeleider: Leo Wieldraaijer-Vincent
Tweede beoordelaar: Elsje de Vries
Datum: 7 juni 2024
Woorden: 7999

Abstract

Care-experienced youth are less likely to complete a degree in higher education than those without experience in youth care (Ambrose et al., 2021). This is reflected in statistics from the CBS: 0.3% of care-experienced youth up to the age of 23 years old have completed higher education, compared to 8.8% of those without a youth care background (Centraal Bureau voor de Statistiek, 2023). Young people exiting the youth care system are at a greater risk of educational deficits, potentially leaving them less well-prepared for university compared to students without experience in youth care (Morton, 2017). Therefore, the following research question was researched: What specific forms of additional support can universities offer to improve the transition to higher education for new students with a youth care background based on scientific literature? A scoping review was conducted. The challenges identified as possible causes of this high dropout rate were divided in themes: personal and academic challenges. The personal challenges who were found, include: lack of stability, financial problems, emotional and mental health issues, a greater risk of a limited network and a smaller sense of belonging. The academic challenges that were found, were: potential lack of academic preparedness and difficulty navigating bureaucratic processes. Interventions that can be implemented were the Guardian Scholars Program, the Alabama REACH initiative, and the guidelines provided by the National Council on Disability. Limitations of this study were the variety of situations of the youth, the costs of the interventions and the inherent limitations of a scoping review.

Inleiding

Jongeren met een jeugdzorg achtergrond maken minder vaak een opleiding in het hoger onderwijs af dan jongeren zonder een jeugdzorg achtergrond (Ambrose et al., 2021). De hogere studie uitval van jongeren met een jeugdzorg achtergrond is een vraag waar in de Verenigde Staten (VS) en in het Verenigd Koninkrijk (VK) al meerdere jaren over na wordt gedacht (Hernandez & Naccarato, 2010; Harrison et al., 2020) en waar wij in Nederland mee bezig zijn. Om te begrijpen hoe groot het probleem in Nederland is, kijken we naar de groep jongeren in Nederland die jeugdzorg ontvangt. In 2022 kregen 467.000 jongeren een of meerdere vormen van jeugdzorg (Centraal Bureau voor de Statistiek, 2023a). Dit betekent dat in 2022 10,5% van de jongeren tot 23 jaar in Nederland jeugdzorg ontving.

Een achtergrond in de jeugdzorg kan negatieve gevolgen hebben voor de academische carrière van de jeugdige (Ambrose et al., 2021; Mannay et al., 2017). De negatieve gevolgen zien we terug in cijfers van het CBS: 0,3% van de jongeren met een jeugdzorg achtergrond tot 23 jaar oud heeft een opleiding afgerond in het hoger onderwijs, vergeleken met 8.8% van de jongeren zonder jeugdzorg achtergrond (Centraal Bureau voor de Statistiek, 2023). In de VS en in het VK zijn de universiteiten begonnen met interventies, zoals een Campus Support Program (Schelbe et al., 2023). Door deze programma's proberen de universiteiten de inclusie te bevorderen voor de groep jongeren met een jeugdzorg achtergrond (Watt, 2013). Support programs zijn ondersteuningsprogramma's voor studenten van universiteiten. Deze programma's kunnen bestaan uit werkgroepen met medestudenten ('peers'), maar ook uit begeleiding van tutores, mentoren en studieadviseurs. Deze hulp is bedoeld om jongeren met een jeugdzorg achtergrond meer te ondersteunen tijdens hun academische carrière (Okpych et al., 2020). Er wordt steeds meer bekend over de werkzame elementen van deze interventies en de uitdagingen en behoeften van studenten. Universiteiten in Nederland kunnen hier ook op in gaan spelen in de toekomst.

Het afronden van een opleiding en het behalen van een diploma is van groot belang voor succes in het latere werk en financiële situatie van jongeren met een jeugdzorg achtergrond (Mannay et al., 2017). Het hebben van voorbeeldfiguren en het hebben van een degelijk sociaal netwerk kan ervoor zorgen dat jongeren beter om kunnen gaan met teleurstellingen en hierdoor meer veerkracht hebben om door te gaan met de opleiding die zij volgen (Häggman-Laitila et al., 2019). Op dit moment vallen studenten met een jeugdzorg achtergrond sneller uit in het hoger onderwijs dan studenten zonder jeugdzorg achtergrond (Ambrose et al., 2021). Jongeren die de

jeugdzorg verlaten hebben een grotere kans op onderwijsachterstanden en zijn daardoor mogelijk minder goed voorbereid op een universitaire studie dan studenten zonder een jeugdzorg achtergrond (Morton, 2017). Deze onderwijsachterstanden kunnen komen door verhuizingen vanwege (her)plaatsingen van de jongere, hoge schorsingspercentages vergeleken met jongeren zonder jeugdzorg achtergrond en onvoldoende voorbereiding op zelfstandig leven (Morton, 2015). Redenen voor de hogere uitval van jongeren met een jeugdzorg achtergrond zijn volgens Morton (2017) de afwezigheid van een (sociaal) vangnet, een grote focus op zelfstandigheid en de beslissingen die jongeren met een jeugdzorg achtergrond maken. Ook missen deze jongeren het hebben van hulp door relaties die oprecht geïnteresseerd en betrokken zijn en intrinsiek gemotiveerd zijn om de jongere met een jeugdzorg achtergrond verder te helpen (Pinkney & Walker, 2020).

In Nederland stopt de zorg voor jongeren in een pleeggezin na hun 18^e verjaardag, met een mogelijke verlenging tot het 21e levensjaar (*Verlaten van Pleegzorg / Nederlands Jeugdinstituut*, z.d.). Door deze verandering in support zijn deze jongeren vaak meer op zichzelf aangewezen dan kinderen die geen ervaring hebben met jeugdzorg (Cameron et al., 2018). Dit kan gevolgen hebben voor hun academische carrière, omdat de jongeren met een jeugdzorg achtergrond vaker minder support ervaren dan jongeren zonder een jeugdzorg achtergrond (Morton, 2017).

“Jongeren met een jeugdzorg achtergrond” is een term waarmee internationaal wordt bedoeld dat deze jongeren uit huis zijn geplaatst (Ellis & Johnston, 2022). In Nederland is jeugdzorg een ondersteuningsvorm om de jeugdige veilig te kunnen laten opgroeien (*Jeugdzorg Uitgelegd » Jeugdzorg Nederland*, 2024). Dit kan op verschillende manieren: thuis, in een instelling, begeleiding aan alleen de jeugdige of aan het hele gezin. In een uiterst geval wordt een kind/jongere uit huis geplaatst. Redenen voor uithuisplaatsingen verschillen. In het algemeen kan gesteld worden dat een kind uit huis wordt geplaatst als het thuis niet veilig is of als er bedreigingen zijn voor de ontwikkeling van het kind (Ministerie van Justitie en Veiligheid, 2024). Bij een vrijwillige uithuisplaatsing wordt het kind uit huis geplaatst als er geen andere oplossingen zijn voor de problemen op dat moment (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, 2024b). Ondanks dat het beste voor een kind is om thuis op te groeien, wordt er dan gezamenlijk tussen ouders en hulpverleners besloten om het kind uit huis te plaatsen (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, 2024b). Bij gedwongen uithuisplaatsing stemmen ouders niet in met de uithuisplaatsing. Dan komt een rechter in beeld. Situaties waarin een rechter een uithuisplaatsing

oplegt zijn bijvoorbeeld verwaarlozing of mishandeling van het kind, ernstige ziekte bij de ouders, ruzie tussen ouders of een handicap of ernstige gedragsproblematiek bij het kind (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, 2024b). Na een uithuisplaatsing worden jongeren in Nederland bij voorkeur ondergebracht bij familieleden of bekenden. Dit heet netwerkpleegzorg (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, 2024). Netwerkpleegzorg heeft de voorkeur, omdat het kind zich sneller thuis voelt bij een pleegouder die het kind kent (*Netwerkpleegzorg*, z.d.). Ook is de pleegouder vaak op de hoogte van de situatie van het kind. Verder is het voor het kind prettig wanneer dezelfde vertrouwde normen, waarden en gebruiken als onderdeel kan behouden van het leven. Dit is gemakkelijker te realiseren binnen netwerkpleegzorg, omdat dit vaak binnen families ingericht kan worden. Als dit niet lukt, wordt er een plek gezocht bij pleeggezinnen, gezinshuizen of bij (jeugd)instanties (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, 2024).

Het is belangrijk om de focus te leggen op de overgang naar het hoger onderwijs, omdat jongeren met een jeugdzorg achtergrond vaker na hun 18e levensjaar problemen ervaren rondom ondersteuning in het onderwijs (Ellis & Johnston, 2022). Wanneer een jongere achttien jaar wordt, komt de jongere in de jeugdzorg in aanraking met verantwoordelijkheden. Er moet dan namelijk een verzoek tot voortgezette jeugdhulp ingediend worden (Ministerie van Algemene Zaken, 2024). Dit verzoek maakt het mogelijk voor de jongere om tot het 23e levensjaar bij de pleegouders te wonen (Ministerie van Algemene Zaken, 2024).

De nadruk leggen op de transitie naar het hoger onderwijs brengt nog een interessant fenomeen aan het licht. Universiteiten verwachten veel zelfstandigheid en onafhankelijkheid van hun studenten (Gazeley en Hinton-Smith, 2018). Volgens Gazeley en Hinton-Smith (2018) kan dit het gevoel van alleen zijn en je niet op je plek voelen hierdoor toenemen.

Zoals eerder beschreven, is in de VS en het VK al meer onderzoek gedaan naar deze doelgroep (Hernandez & Naccarato, 2010; Harrison et al., 2020). De schoolsystemen in de VS en het VK zijn anders vormgegeven dan in Nederland. In Nederland worden leerlingen op de middelbare school onderverdeeld in verschillende niveaus, terwijl dit in het VK later gebeurt, op basis van prestaties (Tholen, 2012). Door deze verschillen kunnen de onderzoeken uit het VK en de VS niet gegeneraliseerd worden naar het Nederlandse onderwijssysteem.

Een model wat gebruikt kan worden bij het begrijpen van de belangen en de ervaringen van jongeren met een jeugdzorg achtergrond tijdens hun transitie naar het hoger onderwijs, is het

coaching model van Bennett et al., (2020). Het gebruik van zo'n model is nuttig, omdat dit de ondersteuningsbehoeften gevonden door Morton (2017) kan koppelen aan de principes van het coaching model van Bennett et al., (2020). In dit model (figuur 1) wordt aan de hand van zeven principes en drie praktische stappen het werken met een student met een jeugdzorg achtergrond geconcretiseerd. De zeven principes zijn:

(1) Cultural humility, hiermee wordt bedoeld dat de mentor de identiteit van de student begrijpt (Bennett et al., 2020). Bij dit aspect is het van belang om als mentor de student te kunnen plaatsen in zijn nationaliteit, achtergrond, religie, politieke voorkeur, seksuele voorkeur en culturele karakteristieken die een persoon vormen tot de individu die deze persoon is. Morton (2017) benoemt in haar onderzoek tevens dat jongeren met een jeugdzorg achtergrond tijdens hun studie een grotere kans lopen om deze identiteit moeizamer te ontwikkelen dan jongeren zonder een jeugdzorg achtergrond. Singer & Berzin (2015) beargumenteren verder dat het goed is als een mentor aandacht heeft voor de identiteit van de student, omdat de jongere met een jeugdzorg achtergrond zijn of haar identiteit mogelijk sneller heeft moeten ontwikkelen dan de jongere zonder een jeugdzorg achtergrond, vanwege het verschil in sociaal vangnet.

(2) Learner Centered, hiermee wordt bedoeld dat de mentor goed begrijpt dat de jongere niet aankomt op een universiteit met kant en klare kennis, maar dat een jongere juist naar de universiteit komt om te leren (Bennett et al., 2020). Het leerproces van de student staat dus centraal. Dit tweede aspect, gecombineerd met het derde aspect, komen ook terug in de bevindingen van Morton (2017). In haar onderzoek beschrijft Morton (2017) dat jongeren met een jeugdzorg achtergrond sneller beslissingen maken waar grote gevolgen aanhangen. Wanneer deze beslissingen niet goed doordacht zijn doordat zij niet besproken zijn met mensen met inhoudelijke kennis van dit onderwerp, kan dit leiden tot misstappen (Morton, 2017). Een voorbeeld van zo'n misstap is een grote financiële uitgave. Wanneer deze misstappen vaak genoeg plaatsvinden, kan dit leiden tot frustratie en hulpeloosheid volgens Morton (2017). Uiteindelijk kan dit leiden tot studie uitval. Belangrijk is dat de jongere met een jeugdzorg achtergrond centraal staat tijdens de begeleiding en hierbij levenslessen kan leren van iemand die actief meedenkt met de dilemma's die op dat moment spelen. Het derde aspect sluit hier ook op aan.

(3) Teaching in Real Time, dit houdt in dat de mentor momenten aangrijpt om (levens)lessen mee te geven aan de jongere met een jeugdzorg achtergrond wanneer deze problemen zich voordoen (Bennett et al., 2020). Volgens Bennett et al., (2020) kan het direct

aangrijpen van gebeurtenissen die op dat moment plaatsvinden ten goede komen aan de denkpatronen van de jongere. De jongere zou op deze manier namelijk uit een ‘survival thinking’ strategie komen en juist toewerken naar een lange-termijn planning.

(4) Skill-based Asset Development, hiermee wordt bedoeld dat de mentor stilstaat bij het creëren van ervaringen en activiteiten die studenten kansen bieden om inzichten en vaardigheden aan te leren die zij nodig hebben tijdens hun studie (Bennett et al., 2020). Het is hierbij belangrijk dat de mentor inziet dat gewoonten die jongeren met een jeugdzorg achtergrond zichzelf hebben aangeleerd vaardigheden zijn die kunnen worden toegepast in hun academische carrière. Morton (2017) en Hernandez & Naccarato (2010) spreken ook over deze consequentie in hun onderzoeken. Volgens hen heeft de jongere met een jeugdzorg achtergrond vaak niet genoeg ervaringen opgedaan om helemaal klaar te zijn voor het volwassen leven. Het maken van beslissingen ging bijvoorbeeld vaak buiten hen om, omdat deze beslissingen werden gemaakt door betrokkenen (Morton, 2017). Een mentor die stilstaat bij het creëren van ervaringen, inzichten en aanleren van vaardigheden sluit dus aan op de behoeften die de jongeren met een jeugdzorg achtergrond hebben.

(5) Network Development, hiermee wordt bedoeld dat de student aangemoedigd wordt om contacten en relaties aan te gaan waar de student op terug kan vallen tijdens de opleiding. Dit zou volgens Bennett et al., (2020) kunnen functioneren als beschermende factor tijdens de studie. Morton (2017) laat dit ook zien in haar onderzoek. Morton (2017) noemt ontluikende volwassenheid een “privilege voor hen met een ondersteunend netwerk.” Hiermee doelt zij op een vangnet waar studenten op terug kunnen vallen, zoals financiële ondersteuning vanuit ouders, huisvesting en het rustig kunnen opbouwen van volwassen verantwoordelijkheden. Jongeren met een jeugdzorg achtergrond hebben hier een minder grote kans op dan jongeren zonder een jeugdzorg achtergrond, doordat zij vaak niet een degelijk netwerk hebben op kunnen bouwen (Morton, 2017; Singer & Berzin, 2015).

(6) Empowerment Evaluation, hiermee wordt bedoeld dat studenten en mentoren zich richten op gunstige uitkomsten (Bennett et al., 2020). Mentoren worden aangespoord om voor, tijdens en na de mentorinteracties deze interacties te evalueren met de studenten. Dit zal volgens het onderzoek van Bennett et al., (2020) bijdragen aan de uitvoering van de doelen in de praktijk. Tijdens deze evaluatie wordt aangeraden om waarneembare prestaties te evalueren, zoals cijferlijsten, opgespaard geld en langdurige relaties (Bennett et al., 2020). Op deze manier leren de studenten zelf om hun acties te monitoren en te observeren. Het inzien van eigen succes is een

belangrijke vaardigheid voor jongeren met een jeugdzorg achtergrond, omdat deze jongeren vaak het idee hebben dat zij alleen zelf verantwoordelijk zijn voor hun succes (Morton, 2017). Wanneer zij, samen met hun mentor, in kunnen zien dat zij succes boeken op domeinen die betrekking hebben tot hun academische carrière, zal dit de betrokken jongeren verder motiveren in hun academische carrière (Morton, 2017).

(7) Interdependent Relationships, hiermee wordt bedoeld dat de mentor en de student een relatie aangaan op basis van wederzijdse veiligheid en bereidheid om te leren (Bennett et al., 2020). Door deze manier van omgang wordt er een veilige omgeving gecreëerd waarin iemand wordt geaccepteerd zoals hij is, wat bijdraagt aan de ontwikkeling van de student op het gebied van relaties en communicatie (Bennett et al., 2020). Het aangaan van een relatie, deze lang aanhouden en hierin kunnen geven en nemen, wordt tevens door Morton (2017) en Samuels & Pryce (2008) gezien als een belangrijke vaardigheid. Het aangaan van relaties gaat isolatie tegen en helpt de jongere met een jeugdzorg achtergrond met het aangaan en behouden van relaties in de toekomst (Morton, 2017; Goodkind et al., 2011).

Wanneer een mentor, coach, tutor of iemand met een soortgelijke functie deze principes kent van een jongere met een jeugdzorg achtergrond, zal deze ondersteuner de jongere ook beter kunnen begrijpen en helpen ondersteunen.

Dezelfde coach kan de student met een jeugdzorg achtergrond vervolgens coachen met de volgende drie strategieën: Asses, Prioritize en Teach. Met 'asses' bedoelen Bennett et al., (2020) dat de mentor met de student de sterke punten en uitdagingen op de zeven eerdere genoemde levensdomeinen in kaart brengt. Belangrijk hierbij is dat de mentor niet diagnosticeert of labelt, de mentor nodigt de student juist uit tot een reflectie van de huidige behoeften en de sterke punten. Dit zal leiden tot een vertrouwensband (Bennett et al., 2020).

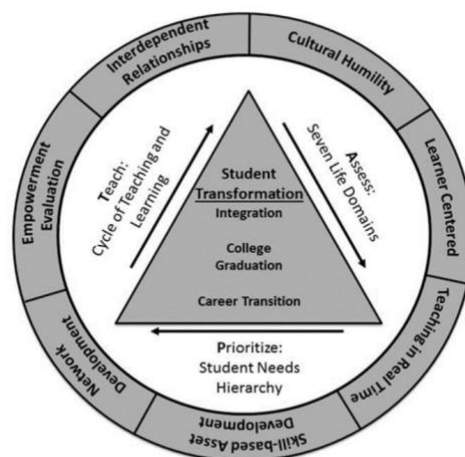
Bij 'prioritize' moet de student denken aan het prioriteren van de doelen die de student heeft opgesteld (Bennett et al., 2020). Deze prioritering wordt gedaan aan de hand van Maslow's hiërarchie (Hagerty, 1999). Het model van Maslow's hiërarchie (Hagerty, 1999) vormt namelijk de basis van het prioriteren van studentenbehoeften. Het model van Bennett et al., (2020) is een praktische toepassing van het theoretische denkgoed van Maslow's hiërarchie, zoals beschreven in het onderzoek van Hagerty (1999). Nadat deze prioritering gedaan is volgens Maslow's hiërarchie, kunnen de student en de mentor een plan in samenspraak vaststellen volgens het model van Bennett et al., (2020).

Als laatste onderdeel wordt het ‘teach’ principe aangekaart (Bennett et al., 2020). Dit is een cyclus van vier onderdelen: Het bepalen van het doel voor verandering, het implementeren van een interventie, het kiezen van manieren om verandering te zien en het ontwikkelen van volgende stappen op basis van de voortgang van de student. Aan de hand van de praktische stappen voor de mentor kunnen de student en de mentor samen toewerken naar de beste resultaten (Bennett et al., 2020).

Mede door deze drie strategieën kan een mentor de student ook helpen groeien in zijn mogelijkheden en komt het verder dan enkel het oplossen en tackelen van problemen van de student (Bennett et al., 2020). Onderzoek uit 2017 door Unrau et al., (2017) toonde ook aan dat deze manier van ondersteuning werkzaam is. In dit onderzoek werd aangetoond dat de jongeren met een jeugdzorg achtergrond die participeerden aan dit programma een drie keer grotere kans hadden op afstuderen dan jongeren met een jeugdzorg achtergrond die dit programma niet hadden gevolgd. Dit maakt een Campus Support Program van groot belang voor studenten met een jeugdzorg achtergrond, en biedt een theoretische onderbouwing voor werkende elementen van een Campus Support Program.

Figuur 1

A Coaching Model to Support College Students from Foster Care (Bennett et al., 2020).

Deze literatuurstudie brengt de vormen van extra begeleiding door mentoren, tutores, coaches en studieadviseurs in kaart die toegepast worden in de VS en het VK, zodat hier inzicht in gecreëerd wordt. Met dit inzicht kan in vervolgonderzoek onderzocht worden wat mogelijk werkt in Nederland om de hoge uitval van studenten met een jeugdzorg achtergrond in het hoger onderwijs aan te pakken (Ambrose et al., 2021). Er is gekozen voor deze landen, omdat onderzoek naar extra begeleiding voor de genoemde doelgroep in de VS en het VK al meer gedaan is (Hernandez & Naccarato, 2010; Harrison et al., 2020).

Het doel van deze literatuurstudie is het omschrijven van vormen van extra begeleiding die universiteiten kunnen bieden aan jeugdzorg ervaren jongeren tijdens de transitie naar het hoger onderwijs. Dit onderzoek richt zich specifiek op de rol van emotionele ondersteuning, academische begeleiding en sociale ontwikkeling van jongeren met een jeugdzorg achtergrond tijdens hun opleiding binnen het hoger onderwijs. Het inzichtelijk maken van deze vormen van ondersteuning aan de doelgroep ‘jongeren met een jeugdzorg achtergrond’ draagt bij aan de literatuur, omdat dit een helder overzicht kan bieden in de specifieke interventies die reeds opgesteld zijn in de VS en in het VK. Op deze manier worden de werkzame elementen van deze interventies duidelijk in kaart gebracht. De bevindingen van dit onderzoek kunnen gebruikt worden om beleidsaanbevelingen te doen aan Nederlandse universiteiten en overheidsinstanties, wat kan leiden tot de implementatie van ondersteuningsprogramma’s die de studie uitval onder jongeren met een jeugdzorg achtergrond kan verminderen. De onderzoeksvraag is als volgt geformuleerd: “Welke specifieke vormen van extra begeleiding kunnen universiteiten aanbieden om de transitie naar het hoger onderwijs voor studenten met een jeugdzorg achtergrond te verbeteren op basis van wetenschappelijke literatuur?”

Methode

Design

Voor dit onderzoek is een scoping literatuurreview uitgevoerd. Door de uitvoer van een scoping review wordt een verkennende onderzoeksvraag uitgewerkt tot een inventarisatie van meerdere sleutelconcepten. Hierbij worden meerdere wetenschappelijke bronnen gebruikt met betrekking tot het onderwerp (Meijers, & Bolt, 2021). Deze manier van onderzoek doen, noemen Meijers & Bolt (2021) dan ook een vorm van kennissynthese. Voor dit scoping literatuurreview is een kwalitatief onderzoeksdesign gehanteerd met een exploratief karakter. Dit design maakt het mogelijk om inzicht te verwerven in effectieve begeleidingsmethoden voor jongeren met een jeugdzorg achtergrond die studeren aan het hoger onderwijs. De variabele in dit onderzoek is dan ook: Effectieve begeleidingsmethoden voor jongeren met een jeugdzorg achtergrond in het hoger onderwijs. Met effectieve begeleidingsmethoden worden manieren van begeleiding bedoeld die geëvalueerd zijn door participanten en zorgaanbieders, en als helpend zijn ervaren door deze partijen. De participanten die meededen aan de evaluaties zijn willekeurig gekozen participanten, die bevestigd werden door onderzoekers met toestemming van de desbetreffende universiteit (Cheatham et al., 2021; Lenz-Rashid, 2018).

Zoekprocedure

In dit onderzoek wordt onderzocht welke onderdelen van werkzame begeleiding aangeboden wordt aan jongeren met een jeugdzorg achtergrond studerende aan universiteiten in het VK en in de VS. Onderdelen van werkzame begeleiding zijn de werkzame factoren van een interventie. Met dit scoping review wordt verder gegaan dan alleen het verkennen van de omvang van het onderzoeksgebied. De manieren van begeleiding (mentoren, tutores, coaches en studieadviseurs) worden in kaart gebracht op basis van gevonden literatuur. De gebruikte literatuur komt uit drie databases, namelijk ERIC, SmartCat en PsychInfo. De keuze gaat uit naar deze databases, omdat deze databases raakvlakken hebben met de domeinen waar dit onderzoek zich op richt. Deze domeinen zijn het onderwijskundige domein, het psychologische domein en de overkoepelende domeinen.

ERIC is georiënteerd op artikelen die gepubliceerd zijn in het domein van onderwijs, wat van belang is voor dit onderzoek omdat er specifiek wordt gezocht naar literatuur voor jongeren die in de eerste jaren van het hoger onderwijs zitten (ERIC | EBSCO, z.d.).

PsychINFO is nuttig, omdat het artikelen biedt die gepubliceerd zijn in het psychologische domein (FAQs About APA PsycInfo, z.d.). Dit sluit aan bij dit onderzoek, omdat de jongeren een jeugdzorg achtergrond hebben en dit beschouwd dient te worden vanuit een psychologisch oogpunt vanwege de mogelijkheid van de aanwezigheid van trauma (Bradley, C. M., & Kinchington, F., 2023).

Smartcat is nuttig omdat het niet enkel binnen een specifiek domein zoekt, maar juist in alle domeinen (What Is SmartCat?, 2024). Smartcat is ingezet binnen dit onderzoek om zo veel mogelijk uit te sluiten dat er literatuur gemist wordt. Smartcat zoekt namelijk in de complete bibliotheekcollectie van de Rijksuniversiteit Groningen en in collecties van andere bibliotheken wereldwijd (What is SmartCat?, 2024). Op deze manier wordt er zoveel mogelijk passende literatuur gezocht voor dit onderzoek.

Ter aanvulling op deze drie databases is er ook sprake geweest van een sneeuwbaaleffect. Wanneer er in de referentielijst van de gevonden artikelen nog een ander bruikbaar en passend artikel werd gevonden, kon dit namelijk ook geïnccludeerd worden in dit scoping review (*Sneeuwbalzoeken / (Onder)Zoektips*, z.d.)

Om te zorgen dat de literatuur goed te vergelijken is met elkaar, zal er gewerkt worden met een gestandaardiseerde zoekslag. Deze zoekslag omvatte de volgende termen: ‘Care experienced young people’ OR ‘care leavers and transition to adulthood’ OR ‘preparation for adulthood’ AND ‘higher education’ OR ‘college’ OR ‘university’ AND ‘help’ or ‘support’ or ‘guidance’ or ‘mentor’ or ‘tutor’ or ‘counseling’. Binnen de drie genoemde databases is op 5 april 2024 gezocht naar relevante wetenschappelijke artikelen.

Inclusiecriteria

Voor een goede dataverzameling is het van belang om wetenschappelijke literatuur te gebruiken die aansluit en overeenkomt met wat er vanuit de onderzoeksvraag verlangd wordt. De volgende vijf criteria zijn gebruikt als eis om artikelen te includeren: (1) De gevonden literatuur mag niet ouder dan 10 jaar zijn. Hierdoor wordt getracht enkel recente kennis en bevindingen naar voren te brengen. (2) De doelgroep van de gevonden literatuur is ‘jongeren tussen 18 en 30 jaar’ studierend aan universiteiten (‘university’ en ‘college’ in literatuur). Er is voor dit leeftijdsinterval gekozen, omdat de meeste jongeren studeren binnen tijdens deze leeftijd. (3) De interventie die onderzocht wordt in de literatuur moet extra begeleiding zijn. Medische interventies worden

bijvoorbeeld niet meegenomen in dit scoping literatuurreview. Mentorprogramma's, werkgroepen en voorzieningen worden bijvoorbeeld wel als begeleiding (en dus als interventie) gezien. (4) De doelgroep in de gevonden literatuur moet onderzocht zijn in het Verenigd Koninkrijk of de Verenigde Staten. (5) De gevonden literatuur moet peer-reviewed zijn. Door enkel artikelen te gebruiken die peer-reviewed zijn, wordt de betrouwbaarheid en de validiteit van de gebruikte artikelen gewaarborgd. Zie voor het volledige protocol bijlage 1.

Studie selectieproces

De gevonden literatuur die voldeed aan de inclusiecriteria werd nader onderzocht door deze te formuleren in een document. Hierna werden de artikelen gescreend. Tijdens dit proces is er gerapporteerd hoeveel literatuur er afvalt tijdens het selectieproces. Dit is weergegeven in tabel 1, met per selectie de hoeveelheid overgebleven literatuur. In dit selectieproces werd het opgestelde reviewprotocol gevolgd worden.

Wanneer er duplicaten werden aangetroffen in de database van gevonden artikelen werd het duplicaat geëxcludeerd. Duplicaten werden gevonden doordat de titels in combinatie met dezelfde schrijver(s) twee keer of vaker voorkwam tijdens de screening. Na het opsporen en verwijderen van duplicaten zijn de titels en samenvattingen van de overgebleven artikelen gescreend. In totaal zijn er 36 artikelen meegenomen in dit scoping review. De 36 meegenomen artikelen bevatten allemaal een stuk over vooroordelen ten opzichte van jongeren met een jeugdzorg achtergrond. Het gegeven dat de onderzoekers van de gebruikte artikelen een stuk wijden aan de vooroordelen ten opzichte van jongeren met een jeugdzorg achtergrond, laat zien dat de onderzoekers zich bewust waren van deze vooroordelen. Hierdoor zijn de uitkomsten van de onderzoeken minder vertekend door vooroordelen dan wanneer de onderzoekers zich hiervan niet bewust waren geweest (Paluck et al., 2021).

Tabel 1: selectieproces artikelen

Actie	Hoeveelheid overgebleven literatuur (N)
Gevonden literatuur na zoekslag	N = 266
Toepassen jaar van publicatie	N = 194
Toepassen titelscreening	N = 128
Toepassen abstract screening	N = 27
Toepassen sneeuwbaaleffect	N = 9
Totaal studies geïncludeerd na lezen artikel	N = 14

Data-analyse

De analyse begon met het identificeren van de ondersteuningsbehoeften van de jongeren met een jeugdzorg achtergrond. Later verschoof de aandacht naar de interventies die aangeboden worden aan jongeren met een jeugdzorg achtergrond op basis van de eerder gevonden ondersteuningsbehoeften. Deze thema's (ondersteuningsbehoeften en interventies) werden als volgt geoperationaliseerd: Ondersteuningsbehoeften zijn hulpvragen waar de jongere met een jeugdzorg achtergrond tegenaan loopt tijdens de eerste studie jaren waarbij de jongere met een jeugdzorg achtergrond niet terug kan vallen op een vangnet. Interventies binnen dit onderzoek zijn mentorprogramma's, werkgroepen en voorzieningen die extra verschaft worden door een instantie aan jongeren met een jeugdzorg achtergrond. Relevante informatie die verder meegenomen is in de analyse, is hoe de ondersteuning was georganiseerd (inclusief betrokken partijen vanuit de desbetreffende universiteit), indien mogelijk de ervaringen van de participanten van de ondersteuningsgroep en limitaties van de ondersteuning. Op deze manier wordt er getracht antwoord te geven op de onderzoeksvraag.

Resultaten

Op basis van de gevonden literatuur in de databases zijn de werkzame elementen voor het verbeteren van de transitie naar het hoger onderwijs voor de studenten met een jeugdzorg achtergrond geformuleerd. Ook de artikelen die gevonden zijn middels het sneeuwbal effect zijn hierin meegenomen. De meest voorkomende onderzoeksmethoden waren: kwalitatieve interviews (N=5), statistische analyse onderzoeken (N=3) en survey onderzoeken (N=2). Er is verder 1 longitudinale studie gebruikt, 1 casestudie, 1 cross-sectioneel onderzoek en 1 quasi-experimenteel onderzoek gebruikt. De afgevalen studies na het lezen van het volledige artikel (N=22) bevatten geen informatie over de werkzame elementen van begeleidingsmethoden. Alle gebruikte studies zijn uitgevoerd in de VS of in het VK. Het is hierbij goed om de generaliseerbaarheid van deze kennis daarom niet als vanzelfsprekend te beschouwen voor het Nederlandse onderwijssysteem en jeugdzorg systeem. Deze systemen verschillen sterk in de drie landen (Hernandez & Naccarato, 2010; Harrison et al., 2020; Tholen, 2012). Het zou dus goed zijn om lessen te trekken uit de opgedane kennis in de studies, met in het achterhoofd de kennis van het eigen onderwijs- of jeugdzorg systeem.

Het is van belang eerst te begrijpen wat, op basis van wetenschappelijke literatuur, de knelpunten zijn voor de jongeren met een jeugdzorg achtergrond. De knelpunten zijn onder te verdelen in twee hoofdgroepen: persoonlijke en academische knelpunten. Er is voor deze twee hoofdgroepen gekozen, omdat dit hoofdgroepen zijn van problemen die weer verder kunnen leiden tot het volledig vast komen te zitten in de knelpunten met studie-uitval tot gevolg (Morton, 2017; Gazeley & Hinton-Smith, 2018). Ook interacteren deze twee hoofdgroepen met elkaar, doordat ze elkaar kunnen versterken met een negatieve spiraal tot gevolg voor de jongeren met een jeugdzorg achtergrond (Hogan, 2018), wat kan leiden tot studie uitval. Deze twee hoofdgroepen van knelpunten vormen samen de knelpunten waar de begeleidingsvormen op af worden gestemd. Middels deze inventarisatie van knelpunten kan er antwoord gegeven worden op de hoofdvraag.

Persoonlijke knelpunten

De persoonlijke knelpunten die uit de literatuur blijken, zijn: (1) Het gebrek aan stabiliteit (Clemens et al., 2017). Dit gebrek aan stabiliteit kan ontstaan door verschillende factoren. De factoren die de grootste rol spelen volgens Clemens et al., (2017) zijn het (regelmatig) veranderen van school en herplaatsing van de jeugdige in een ander (pleeg)gezin. Deze veranderingen kunnen

nadelige gevolgen hebben voor de ontwikkeling van de jeugdige en kunnen de problemen op andere kenmerkende levensvlakken (zowel persoonlijk als academisch) versterken (Cheatham et al., 2021).

Een tweede persoonlijke knelpunt is de vergrote kans op (2) financiële problemen (Chapman, 2020; Toms et al., 2023). De stress om het bolwerken van financiële zekerheid kan ervoor zorgen dat de jongere met een jeugdzorg achtergrond eerder begint met werken, en niet begint aan een opleiding in het hoger onderwijs (Rosenberg et al., 2018). Door de kosten die een student met een jeugdzorg achtergrond vaak zelf betaalt, wordt de student geforceerd om een baan, met een inkomen, te verkiezen boven een opleiding aan een hoger onderwijsinstelling (Toms et al., 2023). De kosten waardoor de student met een jeugdzorg achtergrond in de knel komt, zijn bijvoorbeeld de kosten voor het onderwijs, de huur van hun verblijf maar ook kosten die gemaakt moeten worden voor een zorgverzekering. Jongeren zonder een jeugdzorg achtergrond kunnen voor het dekken van dit soort kosten vaak nog terecht bij hun ouders, terwijl jongeren met een jeugdzorg achtergrond vaak zelfstandig opdraaien voor deze kosten (Toms et al., 2023). Voor de jongeren met een jeugdzorg achtergrond die wel beginnen aan een opleiding binnen het hoger onderwijs, kan de stress die komt kijken bij het bolwerken van hun financiën zorgen voor uitval in het hoger onderwijs (Henrichon, 2016).

Als derde factor werd (3) emotionele en mentale problemen gevonden (Cummings & Shelton, 2024; Toms et al., 2023). Jongeren met een jeugdzorg achtergrond kampen vaker met emotionele en mentale problemen dan jongeren zonder een jeugdzorg achtergrond (Cummings & Shelton, 2024). Voorbeelden van deze emotionele en mentale problemen zijn de verhoogde kans op depressie, angsten, gedragsstoornissen en daarbij horende comorbiditeit (Cummings & Shelton, 2024). Deze problemen kunnen de student in het hoger onderwijs belemmeren om het onderwijs adequaat te volgen en af te maken (Hogan, 2018). Als gevolg van deze emotionele en mentale problemen kunnen deze jongeren met een jeugdzorg achtergrond volgens Hogan (2018) meer last hebben van concentratieproblemen. Ook kunnen deze jongeren door de hoeveelheid extra stress, versterkt door emotionele en mentale problemen ook sneller overweldigd worden, wat angst uitlokt (Hogan, 2018).

Wat verder een grote rol speelt in het ondersteunende netwerk van een jongere met een jeugdzorg achtergrond, is de grotere kans op (4) een gelimiteerd sociaal netwerk. Jongeren die net

uit pleegzorg komen geven aan dat ze zich ondersteund voelen door een sociaal netwerk, maar dit netwerk blijkt snel in te krimpen naarmate de jongere ouder wordt (Häggman-Laitila et al., 2019). Dit komt doordat de jongere vaak ongepland weg moest uit het verzorgende gezin en niet (voldoende) werden meegenomen in het proces om deze beslissing definitief te maken (Häggman – Laitila et al., 2019). Doordat de jongere zich niet gehoord voelt in dit proces, stopt dit mogelijke ondersteunende netwerk in sommige gevallen. Omdat het moment van overgang naar zelfstandig leven vaak samenvalt met het starten van een opleiding, kwam het behalen van de opleiding in gevaar. Volgens Hogan (2018) kan een gelimiteerd sociaal netwerk leiden tot sociale isolatie, waardoor jongeren met een jeugdzorg achtergrond zich minder ondersteund voelen. Dit zou volgens Häggman – Laitila et al. (2019) kunnen leiden tot een minder goed gevoel van ergens bij horen. Volgens ditzelfde onderzoek zou het aanwezig zijn van een sociaal netwerk positief bijdragen aan het behalen van gestelde doelen (zoals het afronden van een opleiding), omdat door een groter sociaal netwerk een jongere met een jeugdzorg achtergrond beter om kan gaan met teleurstellingen en obstakels die deze jongere tegenkomt tijdens de opleiding. Bij afwezigheid van support kan dit leiden tot uitval in het hoger onderwijs (Häggman–Laitila et al., 2019; Hogan, 2018).

Als laatste persoonlijke knelpunt is (5) het gevoel van ergens bij horen gevonden (Skobba et al., 2022; Häggman-Laitila et al., 2019). Wanneer een jongere verschillende verblijfplaatsen heeft gehad en de jeugd van deze jongere gekenmerkt wordt door verhuizingen, kan het gebeuren dat de jongere geen 'thuisgevoel' heeft. Dit gevoel kan een jongere blijven volgen tijdens een opleiding (Skobba et al., 2022). Dit gevoel van een 'thuis' hebben en de stabiliteit dat dit met zich meebrengt, draagt echter wel positief bij aan het afronden van een opleiding (Skobba et al., 2022; Unrau et al., 2017). Dit komt door ervaren support vanuit mensen waar de jongere met een jeugdzorg achtergrond tegenop kijkt (Skobba et al., 2022).

Academische knelpunten

De gevonden academische knelpunten zijn: (1) Een gebrek aan academische voorkennis (ook wel: academic of college preparedness) (Sandh et al., 2020) en (2) het moeizamer navigeren door bureaucratie en de systemen van het hoger onderwijs (Okpych & Courtney, 2017). Een risico dat jongeren met een jeugdzorg achtergrond lopen, is dat zij minder academische voorkennis hebben. Dit komt voort uit de mogelijkheid op het mislopen van kennis vanuit de instabiliteit die

ervaren wordt door de jongeren in hun jeugd (Sandh et al., 2020). Hierdoor is het ingewikkelder voor deze jongeren om een opleiding te volgen in het hoger onderwijs (Unrau et al., 2017). Het navigeren door de bureaucratie die een academische opleiding met zich meebrengt kan het nog ingewikkelder maken voor een jongere met een jeugdzorg achtergrond om een opleiding goed en adequaat te volgen. Jongeren met een jeugdzorg achtergrond ervaren vaker (in vergelijking met de jongeren zonder jeugdzorg achtergrond) weinig ondersteuning in het vinden van hun weg in de bureaucratie en de systemen (Okpych & Courtney, 2017). Werkzame elementen die gezocht worden dienen deze bovenstaande factoren te verbeteren en te ondersteunen (Toms et al., 2023).

Guardian Scholars Program

Eén van de gevonden interventies die aansluit bij deze zeven factoren is het ‘Guardian Scholars Program’ (GSP) (Lenz-Rashid, 2018), dat geïntroduceerd is op de San Francisco State University. Dit is een ondersteunend programma voor jongeren met een jeugdzorg achtergrond of in de jeugdzorg die studeren in de leeftijd van 17 tot 30 jaar. De jongeren die meededen aan dit programma lieten hogere retentie- en afstudeercijfers zien dan de algemene studentengroep. Dit programma bestaat uit een programmadirecteur, een coördinator, twee casemanagers, een levensloop specialist, een programma assistent en een academisch adviseur. Ook is er een sociaal werker betrokken als klinisch supervisor. Als laatste zijn er twee mentale gezondheidstherapeuten betrokken bij dit programma (Lenz-Rashid, 2018). De jongeren die deelnemen aan dit programma ontvangen verder nog voorrang op het verkrijgen van een huis op de campus. Het verkrijgen van voorrang op de studenten zonder jeugdzorg achtergrond sluit aan op het academische knelpunt dat jongeren met een jeugdzorg achtergrond vaak minder gemakkelijk hun weg vinden in de academische bureaucratie zoals jongeren zonder een jeugdzorg achtergrond dat kunnen (Okpych & Courtney, 2017). Door de jongeren met een jeugdzorg achtergrond voorrang te geven op een vaste woonplaats, wordt ook het knelpunt van het gebrek aan stabiliteit onderschept. Een vaste woonplaats draagt namelijk bij aan het creëren van stabiliteit (Clemens et al., 2017). Binnen deze aanpak zijn de zeven factoren goed vertegenwoordigd, voor elke factor is er een specialist betrokken die de jongere met een jeugdzorg achtergrond adequaat kan bijstaan. Zo kan de casemanager ondersteunen bij het ordenen van de financiën van de betrokken studenten, zodat het knelpunt van financiële problemen actief wordt opgelost (Chapman, 2020; Toms et al., 2023). De sociaal werker organiseert activiteiten om de studenten met elkaar kennis te laten maken en om

een gevoel van saamhorigheid te creëren, waardoor de knelpunten van het gelimiteerde sociale netwerk en het gevoel van ergens bij horen ook meegenomen worden middels deze interventie (Skobba et al., 2022; Häggman-Laitila et al., 2019). Per jaar komen 100 studenten voor dit programma in aanmerking.

Alabama REACH

Een interventie die aansluit op de factoren van instabiliteit, sociale, emotionele en financiële ondersteuning is het Alabama REACH ondersteuning programma (Cheatham et al., 2021). Deze interventie is gericht op studenten die weeskinderen zijn, studenten die opgroeiden onder toezicht van een voogd en studenten die opgroeiden in een dak- en/of thuisloze omgeving. Deze studenten ontvingen hulp vanuit het project in de vorm van academische en emotionele ondersteuning, ondersteuning van de docenten in de vorm van ‘academic referrals’ (verklaringen voor studievertraging, Cheatham et al., 2021) en ook ontvingen deze studenten ondersteuning voor het aanmelden voor financiële ondersteuning, scholarships en huisvesting. Aan dit programma konden 40 studenten deelnemen. De studenten werden onderverdeeld in drie groepen, focus-groups genaamd (Cheatham et al., 2021). Binnen deze bijeenkomsten van de focus-groups werden er gesprekken gevoerd tussen de verschillende studenten. Tijdens deze gesprekken werden er drie hoofdthema’s opgesteld, namelijk (1) de participanten van het programma, (2) de componenten van het programma en (3) programma uitkomsten en visie.

De participanten van het programma spraken veel over de verscheidenheid van problematiek waardoor zij tot de doelgroep horen (Cheatham et al., 2021). De studenten haalden hier sociale en emotionele support uit, waardoor de groep direct een saamhorigheid merkte wat ervoor zorgde dat de studenten zich begrepen en niet alleen voelden (Cheatham et al., 2021). Ook bespraken ze thema’s als stigma, schaamte en zichtbaarheid. Dit droeg bij aan de saamhorigheid en vergrootte het sociale netwerk van de betrokken studenten en werkte als buffer om emotionele en mentale problemen sneller bespreekbaar te maken (Cheatham et al., 2021). Dit sluit aan op de ondersteuningsbehoefte van het gelimiteerde sociale netwerk en de grotere kans op emotionele en mentale problemen bij jongeren met een jeugdzorg achtergrond (Häggman-Laitila et al., 2019; Cummings & Shelton, 2014).

De componenten van het programma zijn onder te verdelen in drie pijlers. Deze zijn: de programmacoördinator, de pantry en studiegroepen (Cheatham et al., 2021). De

programmacoördinator bouwde een band op met de studenten, waardoor zij deze persoon zagen als een 'thuis' (Cheatham et al., 2021). De pantry fungeerde voornamelijk als een plaats om elkaar te ontmoeten voor de studenten. Dit bevorderde hun netwerk. De derde pijler was 'studiegroepen'. Twee keer in de maand komen de studenten bijeen om te studeren met hulp van tutoeren, werd er een maaltijd geregeld door de programmacoördinator en kregen de studenten les over specifieke onderwerpen (Cheatham et al., 2021).

De programma uitkomsten en de visie waren een derde uitkomst van de focus-groups. De belangrijkste boodschap hierbij was dat de universiteit geld, ruimte en tijd moet vrijmaken voor het waarmaken van dit soort programma's (Cheatham et al., 2021). Hierdoor moet de sociale ondersteuning nog verder toenemen, volgens de deelnemende studenten (Cheatham et al., 2021).

Een van de werkzame elementen van het Alabama REACH programma was dat het onderzoek zich heeft gericht op drie verschillende pijlers van het programma. Door het identificeren en begrijpen van deze pijlers kunnen effectieve aspecten versterkt worden en eventuele tekortkomingen komen op deze manier ook snel aan het licht.

Een ander werkzaam element is dat de evaluatie van het Alabama REACH programma gedaan is binnen een diverse groep van belanghebbenden. De programmamedewerkers, universiteitsbestuur en studenten konden participeren aan deze evaluaties. Hierdoor ontstond er een breed perspectief, wat bijdraagt aan het sneller identificeren van goede onderdelen van het programma en van werkpunten. Een werkzaam element is dus het inzetten van een breed scala aan belanghebbenden om samen in gesprek te gaan tijdens een evaluatie van het programma.

Verder was dit onderzoek gericht op persoonlijke ervaringen van jongeren met een jeugdzorg achtergrond. Door in gesprek te gaan met de deelnemers en hun ervaringen uit te vragen werden verhalen verzameld over de effectiviteit van het programma. Hierdoor konden de behoeften van de doelgroep nog nauwkeuriger in kaart worden gebracht.

Het programma Alabama REACH schenkt ook aandacht aan de sociaal-emotionele aspecten van ondersteuning van studenten met een jeugdzorg achtergrond. Voorbeelden hiervan zijn het creëren van een gevoel van gemeenschap, het bieden van stabiliteit en het stilstaan bij en aanpakken van stigma's en schaamte (Cheatham et al., 2021). Dit is wederom een werkzaam element.

National Council on Disability (NCD)

In 2017 heeft het National Council on Disability (NCD) een rapport opgesteld over de mentale gezondheid van studenten met een jeugdzorg achtergrond en hun ondersteuningsbehoeften (National Council on Disability, 2017). Dit rapport was gericht aan de toenmalige president van de Verenigde Staten, Donald Trump. Volgens dit rapport spelen studenten zelf een grote rol in de ondersteuning die geboden kan worden aan studenten (jongeren) met een jeugdzorg achtergrond. Eén van de resultaten die geopperd wordt is het in leven roepen van een commissie binnen de universiteiten. Deze commissie moet bestaan uit een diverse groep studenten, die vinger aan de pols kunnen houden bij studenten met een jeugdzorg achtergrond (National Council on Disability, 2017).

Een andere uitkomst is het trainen van studenten die de campus diversiteit uitstralen. Dit zou gefaciliteerd kunnen worden binnen student initiatieven (National Council on Disability, 2017). Binnen deze initiatieven kunnen studenten elkaar ondersteunen. Als voorbeeld noemt het National Council on Disability (2017) Active Minds en NAMI on Campus. Het aanbieden van verschillende trainingen wordt aangeraden. Denk hierbij aan free life skills training and tutoring aan jongeren met een jeugdzorg achtergrond, om meer te leren over werkgelegenheid en vaardigheden op het gebied van baanbereidheid. Ook een training gericht op financiële-, huis- en leefvaardigheden wordt aangeraden (National Council on Disability, 2017). Doordat dit initiatieven zijn die gerund worden door studenten, kan er een groot aantal studenten bereikt worden.

Discussie

Jongeren met een jeugdzorg achtergrond hebben een grotere kans op uitval in het hoger onderwijs dan jongeren zonder jeugdzorg achtergrond (Ambrose et al., 2021). Om de hogere uitval te ondervangen, wordt er in de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk gewerkt met ondersteuningsprogramma's om de jeugdigen met een jeugdzorg achtergrond beter te ondersteunen in het hoger onderwijs. Dit onderzoek draagt bij aan de literatuur door een holistisch overzicht te bieden van ondersteuningsbehoeften en effectieve interventies voor jongeren met een jeugdzorg achtergrond, wat eerder niet veel besproken is in de academische discussie. Om in kaart te brengen welke ondersteuningsbehoeften er zijn en wat werkzame elementen zijn van de ingezette interventies is dit onderzoek uitgevoerd. De onderzoeksvraag in dit onderzoek luidde als volgt: “Welke specifieke vormen van extra begeleiding kunnen universiteiten aanbieden om de transitie naar het hoger onderwijs voor nieuwe studenten met een jeugdzorg achtergrond te verbeteren op basis van wetenschappelijke literatuur?”. Om deze vraag te beantwoorden is een scoping literatuurreview uitgevoerd.

Om de vormen van begeleiding te kunnen begrijpen is het van belang om eerst de problematiek goed te begrijpen van jongeren met een jeugdzorg achtergrond. Deze problematiek is onderverdeeld in twee hoofdgroepen: persoonlijke en academische knelpunten.

De belangrijkste persoonlijke knelpunten voor jongeren met een jeugdzorg achtergrond zijn het gebrek aan stabiliteit (Clemens et al., 2017), de vergrote kans op financiële problemen (Chapman, 2020; Toms et al., 2023), emotionele en mentale problemen (Cummings & Shelton, 2014; Toms et al., 2023), de vergrote kans op een gelimiteerd sociaal netwerk (Häggman-Laitila et al., 2019) en de afwezigheid van het gevoel van ergens bijhoren (Skobba et al., 2022).

De belangrijkste academische knelpunten waren het mogelijke gebrek aan academische voorkennis (Sandh et al., 2020) en het gegeven dat jongeren met een jeugdzorg achtergrond zich mogelijk moeizamer kunnen navigeren door de bureaucratie en de systemen van het hoger onderwijs (Okpych & Courtney, 2017). Jongeren met een jeugdzorg achtergrond kunnen ondersteund worden op deze vlakken door middel van ondersteuningsprogramma's.

Om jongeren met een jeugdzorg achtergrond te ondersteunen zijn er in dit onderzoek enkele interventies uitgelicht, namelijk het Guardian Scholars Program (Lenz-Rashid, 2018),

Alabama REACH (Cheatham et al., 2021) en de ondersteuningsbehoeften zoals beschreven door het National Council on Disability (NCD) (National Council on Disability, 2017). Het GSP en het Alabama REACH bieden een holistische benadering van ondersteuning. Jongeren met een jeugdzorg achtergrond worden op meerdere vlakken, zowel persoonlijk als academisch, ondersteund. De ondersteuningsgebieden waarop ingezet wordt, worden ook onderschreven door het NCD. Deze ondersteuningsgebieden hebben vooral de nadruk op het oprichten van speciale commissies binnen universiteiten, het trainen van studenten om signalen van mentale gezondheidsproblemen te herkennen en het aanbieden van diverse trainingen die gericht zijn op het verbeteren van vaardigheden voor baanbereidheid en werkgelegenheid. Om goed antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvraag is het van belang om de werkzame en gemeenschappelijke elementen van deze interventies en ondersteuningsbehoeften helder in kaart te brengen.

De werkzame elementen van de interventies en de ondersteuningsbehoeften die naar voren komen zijn het betrekken van een multidisciplinair team, het oprichten en ondersteunen van studenteninitiatieven en het luisteren naar de doelgroep van de interventie om te controleren of de interventie nog aansluit bij de wensen en problemen van de jongeren met een jeugdzorg achtergrond. Dit sluit aan bij de ondersteuningsbehoeften die blijken uit de academische en persoonlijke knelpunten die gevonden werden in dit onderzoek. Zo gebruikt het Guardian Scholars Program (Lenz-Rashid, 2018) een multidisciplinair team wat de studenten met een jeugdzorg achtergrond ondersteunt, wat direct bijdraagt aan het verbeteren van het sociale netwerk van de student, zoals gesteld werd in de onderzoeksvraag. Het Alabama REACH (Cheatham et al., 2021) ondersteunde de jongeren met een jeugdzorg achtergrond op een sociaal-emotionele en praktische wijze, wat de studenten ondersteunt bij de opleiding. Dit is een antwoord op de onderzoeksvraag.

Deze inzichten zouden goed toegepast kunnen worden binnen het opstellen van beleidsplannen voor hoger onderwijsinstellingen, om op deze manier begeleiding op maat te kunnen bieden aan jongeren met een jeugdzorg achtergrond. De hogere uitval van jongeren met een jeugdzorg achtergrond kan met deze beleidsplannen mogelijk ingeperkt worden. Een belangrijk gegeven wat hierbij meegegeven moet worden aan universiteiten is het in gesprek gaan met de jongeren met een jeugdzorg achtergrond en deze vervolgens zelf ideeën laten aandragen over hoe de ondersteuning er volgens hen het beste uit kan zien.

Op basis van de gevonden resultaten kan geconcludeerd worden dat interventies die ingezet worden bij jongeren met een jeugdzorg achtergrond tijdens hun transitie naar het hoger onderwijs betrekking hebben op zowel persoonlijke als academische punten. De gevonden persoonlijke en academische knelpunten komen sterk overeen met de gevonden uitkomsten uit een onderzoek uit 2021 (Cheatham et al., 2021). Het is goed om wel stil te staan bij ander recent onderzoek uit 2017 (Clemens et al., 2017), waarin aangetoond is dat een zo stabiel mogelijke opvoedsituatie bijdraagt aan later academisch succes. In ditzelfde onderzoek wordt dan ook gesteld dat zo min mogelijk verhuizingen tijdens de pleegzorg bijdraagt aan betere academische prestaties op latere leeftijd.

In de opvoedsituatie van de jongeren met een jeugdzorg achtergrond zit een risico verscholen aangaande de heterogeniteit van de onderzoeksgroep, wat een limitatie van dit onderzoek is. Uit huis geplaatst worden kan op meerdere plekken, zoals binnen netwerkpleegzorg (familie/naasten), in woongroepen, gezinshuizen of in een pleeggezin. De verschillende opvoedingssituaties van de jongeren kunnen leiden tot variabele uitkomsten qua academisch succes die niet volledig door dit onderzoek worden gedekt. Het is hierdoor niet mogelijk om één pasklare, vaststaande interventie toe te passen in het hoger onderwijs om mogelijke achterstanden of problemen op te lossen. Dit vereist maatwerk.

Een tweede limitatie van dit onderzoek zou kunnen zijn dat interventies kostbaar zijn. De implementatie van een professioneel team binnen een hogeschoolinstantie zal de kosten van zo'n instantie verder op laten lopen, waardoor de begroting van universiteiten hoger uit zal vallen. Het is de vraag of universiteiten dit risico aandurven, omdat het niet zeker is of de investering terugverdiend zal worden. Hoewel de reeds besproken interventies dus veelbelovend zijn, kan de implementatie worden belemmerd door het gebrek aan financiële middelen en bereidheid vanuit de Nederlandse universiteiten.

Een derde limitatie is de betrouwbaarheid en de validiteit van het uitgevoerde scoping review. Een scoping review heeft als doel om kennis te verkennen en de 'gaten' in de kennis aan te stippen (Meijers, J., & Bolt, S., 2021). De betrouwbaarheid en de validiteit van een scoping review zijn niet sterk, omdat er niet op een systematische manier kennis in kaart wordt gebracht. Een scoping review dient dus als verkenning, een systematisch literatuurreview zal meer inzicht kunnen geven op de betrouwbaarheid en validiteit van de gevonden kennis.

Een aanbeveling voor nieuw onderzoek zou kunnen zijn om de Nederlandse jeugd met een jeugdzorg achtergrond die vastloopt binnen het hoger onderwijs te onderzoeken. Op dit moment is er nog niet veel bekend over ondersteuningsprogramma's bestemd voor jongeren met een jeugdzorg achtergrond binnen het Nederlandse hoger onderwijs, waar in de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk wordt gewerkt met bijvoorbeeld scholarships. Semigestructureerde interviews zouden afgenomen kunnen worden om een goed beeld te vormen van waar de Nederlandse jongeren met een jeugdzorg achtergrond tegenaan lopen tijdens hun opleiding. Op deze manier kunnen de ervaringen van de jongeren onderzocht worden. Om deze ervaringen van jongeren met een jeugdzorg achtergrond ook op de lange termijn te onderzoeken, wordt aangeraden bij toekomstige studies een longitudinaal ontwerp te gebruiken. De effecten die gevonden worden tijdens dit lange-termijn onderzoek kunnen dan in kaart worden gebracht. Door dit onderzoek zouden de ondersteuningsbehoefte en mogelijkheden in kaart gebracht kunnen worden, samen met de langdurige effecten van de interventie. Op deze manier kan de jeugd met een jeugdzorg achtergrond in Nederland beter ondersteund worden in het hoger onderwijs.

Een praktijkaanbeveling zou kunnen zijn om de problematiek van jongeren met een jeugdzorg achtergrond nauwer in te kaderen. Dit onderzoek zou dan gespecificeerd kunnen worden op de verschillende mogelijke problematiek. Zo zou er een onderzoekslijn kunnen komen voor jongeren met een jeugdzorg achtergrond die zich toelegt op de vijf persoonlijke en twee academische aspecten. Voor elk aspect zou dan onderzocht kunnen worden wat universiteiten kunnen aanbieden aan studenten die kampen met problematiek binnen dit aspect. Zo zouden er mogelijk flow-charts opgesteld kunnen worden met de problematiek waar een jongere met een jeugdzorg achtergrond tegenaan loopt, om jongeren met een jeugdzorg achtergrond sneller hulp aan te kunnen bieden tijdens hun transitie binnen het hoger onderwijs.

Referentielijst

- Ambrose, P., Edwards, S., Mitchell, M., & National Network for the Education of Care Leavers. (2021). *Supporting care experienced students in English higher education: towards a more consistent approach*. https://hubble-live-assets.s3.amazonaws.com/nnecl/redactor2_assets/files/90/NNECL_OfS_feasibility_study_PUBLISHED.pdf
- Bradley, C. M., & Kinchington, F. (2023). Trauma in Children and Young People: Reaching the Heart of the Matter.
- Cameron, C., Hollingworth, K., Schoon, I., Van Santen, E., Schröer, W., Ristikari, T., Heino, T., & Pekkarinen, E. (2018). Care leavers in early adulthood: How do they fare in Britain, Finland and Germany? *Children And Youth Services Review*, 87, 163–172. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2018.02.031>
- Cambridge Dictionary | English Dictionary, Translations & Thesaurus. (2024). <https://dictionary.cambridge.org/>
- Centraal Bureau voor de Statistiek. (2023a, april 25). Aantal jongeren in jeugdzorg laatste jaar gelijk gebleven. Centraal Bureau Voor de Statistiek. <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2023/17/aantal-jongeren-in-jeugdzorg-laatste-jaar-gelijk-gebleven>
- Centraal Bureau voor de Statistiek. (2023, 30 oktober). Achtergrondkenmerken van jongeren met jeugdzorg. Centraal Bureau Voor de Statistiek. <https://www.cbs.nl/nl-nl/longread/rapportages/2023/achtergrondkenmerken-van-jongeren-met-jeugdzorg?onepage=true>
- Chapman, D. (2020). Extended Foster Care Program Enrollment and Retention in Ohio: A Survival Analysis (Doctoral dissertation, Franklin University).
- Cheatham, L. P., Luo, Y., Hubbard, S., Jackson, M., Hassenbein, W., & Bertram, J. (2021). Cultivating safe and stable spaces: Reflections on a campus-based support program for foster care alumni and youth experiencing homelessness. *Children And Youth Services Review*, 130, 106247. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2021.106247>
- Clemens, E. V., Klopfenstein, K., Tis, M., & Lalonde, T. L. (2017). Educational stability policy

- and the interplay between child welfare placements and school moves. *Children And Youth Services Review*, 83, 209–217. <https://doi.org/10.1016/j.chilyouth.2017.11.003>
- Cummings, A., & Shelton, K. H. (2024). The prevalence of mental health disorders amongst care-experienced young people in the UK: A systematic review. *Children And Youth Services Review*, 156, 107367. <https://doi.org/10.1016/j.chilyouth.2023.107367>
- Ellis, K., & Johnston, C. (2022). Resilience, higher education and widening participation: generating change for care experienced students. *Higher Education*.
<https://doi.org/10.1007/s10734-022-00985-8>
- ERIC | EBSCO. (z.d.). EBSCO Information Services, Inc. | www.ebsco.com.
[https://www.ebsco.com/products/research-databases/eric#:~:text=ERIC%20\(Education%20Resources%20Information%20Center,education%20researchers%20of%20all%20kinds](https://www.ebsco.com/products/research-databases/eric#:~:text=ERIC%20(Education%20Resources%20Information%20Center,education%20researchers%20of%20all%20kinds)
- FAQs about APA PsycInfo. (z.d.). <https://www.apa.org>.
<https://www.apa.org/support/psycinfo#:~:text=APA%20PsycInfo%20is%20an%20abstracts,from%20the%201600s%20and%201700s.>
- Gazeley, L., & Hinton-Smith, T. (2018). The ‘success’ of Looked After Children in Higher Education in England: near peer coaching, ‘small steps’ and future thinking. *Higher Education Research And Development*, 37(5), 952–965.
<https://doi.org/10.1080/07294360.2018.1467384>
- Goodkind, S., Schelbe, L. A., & Shook, J. J. (2011). Why youth leave care: Understandings of adulthood and transition successes and challenges among youth aging out of child welfare. *Children And Youth Services Review*, 33(6), 1039–1048.
<https://doi.org/10.1016/j.chilyouth.2011.01.010>
- Hagerty, M. R. (1999). Testing Maslow’s Hierarchy of Needs: National Quality-of-Life Across Time. *Social Indicators Research*, 46(3), 249–271.
<https://doi.org/10.1023/a:1006921107298>
- Häggman-Laitila, A., Salohekkilä, P., & Karki, S. (2019). Young People’s Preparedness for Adult Life and Coping After Foster Care: A Systematic Review of Perceptions and Experiences in the Transition Period. *Child & Youth Care Forum*, 48(5), 633–661.
<https://doi.org/10.1007/s10566-019-09499-4>

- Harrison, N., Baker, Z., & Stevenson, J. (2020). Employment and further study outcomes for care-experienced graduates in the UK. *Higher Education*, 83(2), 357–378. <https://doi.org/10.1007/s10734-020-00660-w>
- Henrichon, S. J. (2016). Foster Care Students and Academic Success: A Case Study (Order No. 10168378). (1847984136). <http://server.proxy-ub.rug.nl/login?url=https://www-proquest-com.proxy-ub.rug.nl/dissertations-theses/foster-care-students-academic-success-case-study/docview/1847984136/se-2>
- Hernandez, L., & Naccarato, T. (2010). Scholarships and supports available to foster care alumni: A study of 12 programs across the US. *Children And Youth Services Review*, 32(5), 758–766. <https://doi.org/10.1016/j.chilyouth.2010.01.014>
- Hogan, S. R. (2018). Foster Youth in Higher Education: Mental Health and Academic Achievement during the First College Year. *Journal of The First-Year Experience & Students in Transition*, 30(2), 65–78. <https://doi-org.proxy-ub.rug.nl/https://www.ingentaconnect.com/contentone/fyesit/fyesit/2018/00000030/00000002/art00004>
- Jeugdzorg uitgelegd » Jeugdzorg Nederland. (2024, 14 mei). Jeugdzorg Nederland. <https://www.jeugdzorgnederland.nl/meer-weten/jeugdzorguitgelegd/#:~:text=Jeugdzorg%20is%20wat%20het%20woord,lang%2C%20individueel%20of%20als%20gezin>.
- Lenz-Rashid, S. (2018). An urban university campus support program for students from foster care: Services and outcomes. *Children And Youth Services Review*, 94, 180–185. <https://doi.org/10.1016/j.chilyouth.2018.09.033>
- LibGuides: Informatievaardigheden Geschiedenis: Beoordelingscriteria: relevantie en betrouwbaarheid.* (z.d.). <https://libguides.rug.nl/c.php?g=425472&p=2906390>
- Mannay, D., Evans, R., Staples, E., Hallett, S., Roberts, L., Rees, A., & Andrews, D. (2017). The consequences of being labelled ‘looked-after’: Exploring the educational experiences of looked-after children and young people in Wales. *British Educational Research Journal*, 43(4), 683–699. <https://doi.org/10.1002/berj.3283>
- Meijers, J., & Bolt, S. (2021). Scoping reviews. In A. M. Eskes, & C. J. van Oostveen (Eds.), *Onderzoek langs de meetlat: Onderzoekdesigns voor verpleegkundigen* (Vol. 1). Bohn Stafleu van Loghum. <https://doi.org/10.1007/978-90-368-2600-6>

- Ministerie van Algemene Zaken. (2024, 22 februari). Krijg ik een vergoeding voor pleegzorg? Rijksoverheid.nl. <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/jeugdhulp/vraag-en-antwoord/krijg-ik-een-vergoeding-voor-pleegzorg#:~:text=Pleegvergoeding%20bij%20pleegkind%20ouder%20dan,krijgt%2C%20ontvangt%20u%20een%20pleegvergoeding>
- Ministerie van Justitie en Veiligheid. (2024, 11 januari). Uithuisplaatsing. Thema's | Raad Voor De Kinderbescherming. <https://www.kinderbescherming.nl/themas/uithuisplaatsing#:~:text=Omdat%20het%20kind%20thuis%20niet,kinderrechter%20beslist%20over%20een%20uithuisplaatsing.>
- Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. (2024, 21 februari). Uithuisplaatsing van een kind. Uithuisplaatsing | Regelhulp - Ministerie van VWS. <https://www.regelhulp.nl/onderwerpen/uit-huis/uithuisplaatsing#:~:text=Bij%20een%20uithuisplaatsing%20woont%20uw,zoekt%20de%20jeugdinstelling%20andere%20opvang.>
- Morton, B. M. (2017). Growing up fast: implications for foster youth when independence and early adulthood collide. *Children and Youth Services Review*, 82, 156–161. <https://doi.org/10.1016/j.chilyouth.2017.09.028>
- Morton, B. M. (2015). The Power of Community: How Foster Parents, Teachers, and Community Members Support Academic Achievement for Foster Youth. *Journal Of Research in Childhood Education*, 30(1), 99–112. <https://doi.org/10.1080/02568543.2015.1105334>
- National Council on Disability. (2017). Mental Health on College Campuses: Investments, Accommodations Needed to Address Student Needs. In National Council on Disability. *Netwerkpleegzorg*. (z.d.). <https://www.pleegzorg.nl/bibliotheek/52netwerkpleegzorg/672netwerkpleegzorg#:~:text=Het%20kind%20kan%20zich%20sneller,tante%2C%20oom%2C%20neef%20of%20nicht>
- Okpych, N. J., & Courtney, M. E. (2017). Who Goes to College? Social Capital and Other Predictors of College Enrollment for Foster-Care Youth. *Journal Of The Society For Social Work And Research*, 8(4), 563–593. <https://doi.org/10.1086/694897>
- Okpych, N. J., Park, S., Sayed, S. M. E., & Courtney, M. E. (2020). The roles of

- Campus-Support Programs (CSPs) and Education and Training Vouchers (ETVs) on college persistence for youth with foster care histories. *Children And Youth Services Review*, 111, 104891. <https://doi.org/10.1016/j.chidyouth.2020.104891>
- Paluck, E. L., Porat, R., Clark, C. S., & Green, D. P. (2021). Prejudice Reduction: Progress and Challenges. *Annual Review Of Psychology*, 72(1), 533–560. <https://doi.org/10.1146/annurev-psych-071620-030619>
- Pinkney, S., & Walker, G. P. L. (2020). ‘It was me, but it was them that helped me’: Exploring the issues for care experienced young people within higher education. *Children And Youth Services Review*, 108, 104576. <https://doi.org/10.1016/j.chidyouth.2019.104576>
- Samuels, G. M., & Pryce, J. M. (2008). “What doesn’t kill you makes you stronger”: Survivalist self-reliance as resilience and risk among young adults aging out of foster care. *Children And Youth Services Review*, 30(10), 1198–1210. <https://doi.org/10.1016/j.chidyouth.2008.03.005>
- Sandh, S., Donaldson, V. M., & Katz, C. C. (2020). Students connected to foster care: An overview of high school experiences. *Children And Youth Services Review*, 113, 104905. <https://doi.org/10.1016/j.chidyouth.2020.104905>
- Rosenberg, R., & Kim, Y. (2018). Aging Out of Foster Care: Homelessness, Post-Secondary Education, and Employment. *Journal of Public Child Welfare*, 12(1), 99–115. <https://doi.org/10.1080/15548732.2017.1347551>
- Schelbe, L., Geiger, J. M., Schoborg, C., & Jackson, L. A. (2023). How do Students Involved with a Campus Support Program for Students with a History of Foster Care, Relative Care, or Homelessness Fare After Graduation? *Child & Youth Care Forum*, 53(1), 25–49. <https://doi.org/10.1007/s10566-023-09746-9>
- Singer, E. R., & Berzin, S. C. (2015). Early Adult Identification Among Youth With Foster Care Experience: Implications for Emerging Adulthood. *Journal Of Public Child Welfare*, 9(1), 65–87. <https://doi.org/10.1080/15548732.2014.983290>
- Skobba, K., Moorman, D., Meyers, D. J., White, K. J., & Tiller, L. (2022). Nowhere to go: Housing pathways of college students with foster care and homelessness experience. *Child & Family Social Work*, 28(1), 96–107. <https://doi.org/10.1111/cfs.12944>
- Sneeuwbalzoeken | (onder)zoektips. (z.d.).

<https://onderzoektips.ugent.be/nl/tips/00001705/#:~:text=Bij%20sneeuwbalzoeken%20vertrek%20je%20vanuit,van%20zijn%20publicatie%20heeft%20gebruikt>

Tholen, G. (2012). Graduate employability and educational context: a comparison between Great Britain and the Netherlands. *British Educational Research Journal*, 40(1), 1–17.

<https://doi.org/10.1002/berj.3023>

Toms, O. M., Collins, J. C., & Campbell-Whatley, G. D. (2023). A tenacious population: supporting former foster youth in higher ed. *Journal for Multicultural Education*, 17(1), 106–122. <https://doi-org.proxy-ub.rug.nl/10.1108/JME-05-2022-0058>

Unrau, Y. A., Dawson, A., Hamilton, R. D., & Bennett, J. L. (2017). Perceived value of a campus-based college support program by students who aged out of foster care. *Children And Youth Services Review*, 78, 64–73. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2017.05.011>

Verlaten van pleegzorg | Nederlands Jeugdinstituut. (z.d.).

<https://www.nji.nl/pleegzorg/verlaten#:~:text=Pleegjongeren%20mogen%20sinds%201%20juli,financiering%20van%20deze%20verlengde%20pleegzorg>

Watt, T.T., Norton, C., & Jones, C. (2013). Designing a campus support program for foster care alumni: Preliminary evidence for a strengths framework. *Children and Youth Services Review*, 35, 1408-1417. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2013.06.002>

What is SmartCat? (2024, 23 januari). University Of Groningen.

<https://www.rug.nl/library/smartcat/?lang=en>

Bijlage 1

In deze bijlage wordt toelichting gegeven over hoe het hanteren van de inclusiecriteria voor dit scoping review. Wat houden de criteria concreet in?

De inclusiecriteria die gehanteerd worden om ervoor te zorgen dat de literatuur zo vergelijkbaar mogelijk is, zijn de volgende:

- (1) Literatuur jonger dan 2014, hierdoor wordt getracht enkel recente kennis en bevindingen naar voren te brengen.
 - Literatuur gepubliceerd voor 2014 wordt niet meegenomen. Een uitzondering hierop is dat het onderzoek wel gebruikt kan worden wanneer dit nog steeds een relevant onderzoek is en opnieuw onderzocht is in de afgelopen 10 jaar bij het creëren van een theoretisch kader. Het gebruik van actuele bronnen draagt bij aan de actualiteit van het onderzoek (*LibGuides: Informatievaardigheden Geschiedenis: Beoordelingscriteria: Relevantie en Betrouwbaarheid*, z.d.). Hierdoor wordt het onderzoek wat uitgevoerd wordt beter, omdat het onderzoek een betere afspiegeling wordt van de huidige situatie van het gegeven (*LibGuides: Informatievaardigheden Geschiedenis: Beoordelingscriteria: Relevantie en Betrouwbaarheid*, z.d.).
- (2) De doelgroep is ‘jongeren tussen 17 en 30 jaar’ en studierend aan ‘hoger onderwijs’, wat zowel HBO als WO is.
 - Post-secondary education onderzoeken worden niet meegenomen.
- (3) De interventie die onderzocht wordt in de literatuur moet op basis van extra begeleiding zijn. Medische interventies worden bijvoorbeeld niet meegenomen in dit review. Mentorprogramma’s, werkgroepen en voorzieningen worden wel als begeleiding (en dus als interventie) gezien.
 - Enkel meer aandacht voor de doelgroep in de vorm van bijeenkomsten, mentoren, tutoren en gesprekken worden aangehouden als interventie.
- (4) De doelgroep moet onderzocht zijn in Engeland of Amerika
 - Onderzoeken uit andere landen dan de VS en het VK worden niet geïncludeerd.
- (5) Het gebruikte onderzoek moet peer-reviewed zijn.